

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.332 van 24 juni 1999
in de zaak A. 82.006/VII-17.620.**

In zake : de gemeente PUURS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MALLIEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Meir 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 39

tussenkomen de partij :

de n.v. BREENDONK CONTAINER SERVICES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente PUURS op 18 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 10 november 1998, waarbij het beroep aangetekend door de n.v. BREENDONK CONTAINER SERVICES tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 april 1998, houdende het weigeren van de milieuvergunning om een inrichting te 2870 Puurs, Koningin Astridlaan 29, verder in bedrijf te houden, uit te breiden en te wijzigen, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DEKETELAERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 8 februari 1999 de n.v. BREENDONK CONTAINER SERVICES (de n.v. B.C.S.), aan wie de bestreden vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden wat volgt :

"Dat verzoekster als lokaal overheidsbestuur moet waken over de risico's en gevaren voor mens en milieu veroorzaakt tengevolge van de exploitatie van hinderlijke inrichtingen op het grondgebied van de gemeente;

Dat art. 135 van de nieuwe Gemeentewet de volgende bevoegdheden voorziet onder de noemer van gemeentelijke autonomie:

'(1) al wat verband houdt met een veilig en vlot verkeer op openbare wegen, straten, kaden en pleinen, hetgeen omvat de reiniging, de verlichting, de opruiming van hindernissen, het slopen of herstellen van bouwvallige gebouwen, ... (...);

(5) het nemen van passende maatregelen om rampen en plagen, zoals epidemieën en epizodieën te voorkomen en het verstrekken van nodige hulp om ze te doen ophouden'

Dat deze taak, in casu, bijzonder stringent tot uiting kwam in het kader van een informatie-vergadering, die door de milieudienst van verzoekster werd georganiseerd in het dorpshuis Papenheide te Breendonk dd. 5 december 1997;

Dat de bestaande hinder als volgt wordt omschreven :

'- geurhinder:

- vaak een prikkelende geur;
- stankhinder van de uitlaat van de tractoren;
- is een gevolg van de verouderde dieselmotoren. Er is echter één nieuwe tractor in dienst en een tweede wordt hersteld;

- stofhinder :

- zwarte neerslag op de bladeren van bomen, op de ramen;

- opwaaiend stof van de grintbodem; in een vorige vergunning werd opgelegd dat het terrein regelmatig moest worden gereinigd;
- geluidshinder :
- in de tuin kunnen de bewoners mekaar niet verstaan tengevolge van de tankreiniging onder hoge druk;
- gedaver van vrachtwagens als ze over de verharding van het terrein met talrijke putten rijden;
- in de weekends en 's nachts wordt er niet gewerkt, maar dan gaat het alarm van het bedrijf te pas en te onpas af; alarm was nodig want reeds vier inbraken';

Dat, in het kader van de lozing van afvalwaters, het volgende wordt geacteerd :

- '- wat komt er in de gracht aan de zuidkant van het bedrijf terecht ? Enkel regenwater.
Afvalwaters wordt omgeleid naar de riolering van de Schaafstraat;
- hoe komt het dan dat er bij droog weer toch nog vloeistof uit de lozingspijp in de gracht komt ?
Er ligt helemaal geen riolering in de Schaafstraat ! De overheid hanteert wel het begrip riolering voor de ingebuisde gracht in de Schaafstraat. De heer HASAERT wil zijn verantwoordelijkheid opnemen voor wat betreft de activiteiten van het bedrijf, maar niet voor wat betreft beslissingen van de overheid inzake rioleringen';

Aangezien artt. 63, 64 e.v. van VLAREM I een controlebevoegdheid verlenen aan het orgaan van verzoekster, de Burgemeester;

Dat, bij klasse 1, hij echter niet ambtshalve maatregelen kan opleggen;

Aangezien de bovenvermelde taakomschrijving, binnen de gemeentelijke autonomie en de controlebevoegdheid van de Burgemeester, onmogelijk worden gemaakt door de verleende milieuvergunning;

Aangezien men fundamenteel de 62 schriftelijke bezwaren heeft miskend, alsmede de niet-toereikende informatievergadering van 5 december 1997;

Dat bij de uiteenzetting over de middelen reeds ter sprake kwam dat er eigenlijk geen oplossing was voor een deel van de geluidshinder;

Dat de geur- en stofhinder zelfs niet wordt besproken;

Aangezien het vaststaat dat verzoekster hoe dan ook zal moeten optreden, gelet op het feit dat op nauwelijks 20 m van de inrichting de dichtsbijzijnde woonzone is gelegen;

Aangezien het niet kunnen optreden van verzoekster, in het kader van de gemeentelijke autonomie en de controlebevoegdheden die aan haar orgaan, de Burgemeester, zijn verleend geworden - gelet op de verleende milieuvergunning die over de problemen

heenstapt, een bijzonder moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Dat verzoekster zich geenszins wenst te beperken tot het verwijzen naar de beslissing die door de hogere overheid is genomen geworden en het gemis aan slagkracht vanwege verzoekster, als lokale overheid, dienaangaande;

Dat de reeds jarenlang ervaren zware milieuhinder thans onmiddellijk moet kunnen worden aangepakt, zonder gedwarsboomd te worden door de verleende milieuvergunning voor 20 jaar die, op vele vlakken, een 'carte blanche' betekent voor N.V. BCS, zoals weergegeven in de uitgewerkte middelen, in het bijzonder de schending van VLAREM II-voorschriften;

Aangezien, tenslotte, inwoners in de plaats van de gemeente kunnen optreden, overeenkomstig art. 271 van de nieuwe Gemeentewet;

Dat dit daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden en deze laatsten hun eigen belang ook zouden hebben beklemtoond, bij voorbeeld als inwoners in de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf, zonder de bufferzone e.d.;

Dat de alsdan aangeklaagde geur-, stof-, geluidshinder, alsmede het niet-toereikend zijn van de riolering tijdens de informatievergadering van 5 december 1997 hoe dan ook zou hebben geleid tot het vaststellen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State;

Dat verzoekster, als gemeente, op dezelfde wijze dient te worden behandeld en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ook te haren opzichte moeten worden erkend";

Overwegende dat het nadeel dat inwoners van de gemeente Puurs zouden ondervinden door de exploitatie van de vergunde inrichting niet als een nadeel in hoofde van de verzoekende partij kan worden beschouwd en dan ook niet in aanmerking kan worden genomen; dat daaraan geen afbreuk doen de artikelen 135, § 2, 271 van de Nieuwe Gemeentewet; dat, immers, met de verwijzing door de verzoekende partij naar artikel 135, § 2, van de Nieuwe Gemeentewet dat de bevoegdheden van de gemeenten in 't algemeen bevat, zij nog niet aantoon dat de tenuitvoerlegging haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat artikel 271 van dezelfde wet bepaalt dat de inwoners in plaats van de gemeente kunnen optreden maar dat nergens is bepaald dat de

gemeente ook in de plaats van de inwoners kan optreden; dat de gratuite bewering dat de inwoners in rechte zouden zijn getreden indien de gemeente zulks niet had gedaan niet opgaat, nu het instellen van een vordering tot schorsing door de gemeente geenszins verhindert dat de omwonenden wier belangen en nadeel niet samenvallen met die van de gemeente, eveneens dergelijke vordering instellen;

Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel gelegen in de onmogelijkheid om in het kader van de gemeentelijke autonomie haar normale bevoegdheden uit te oefenen ten aanzien van de door het bestreden besluit vergunde inrichting niet opgaat daar de bestreden beslissing in geen enkel opzicht afbreuk doet aan de bevoegdheden die de verzoekende partij put uit het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten; dat weliswaar de verzoekende partij terecht doet gelden dat zij geen dwangmaatregelen zal kunnen opleggen wegens exploitatie zonder vergunning daar deze immers bestaat; dat evenwel het niet kunnen uitoefenen van bevoegdheden waarover men niet beschikt niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar het gevolg is van de vigerende reglementering;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, zonder dat de door de tussenkomen de partij opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. BREENDONK CONTAINER SERVICES in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.